

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 165/07-36

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika na neverejnom zasadnutí 11. októbra 2007 vo veci návrhu Ing. Ľ. N., K, zastúpeného advokátom JUDr. P. H., Advokátska kancelária, B., na preskúmanie rozhodnutia V. sp. zn. VP/94/06-K z 29. januára 2007 takto

r o z h o d o l :

Rozhodnutie V. sp. zn. VP/94/06-K z 29. januára 2007 **z r u š u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením č. k. III. ÚS 165/07-18 z 19. júna 2007 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie návrh Ing. Ľ. N. (ďalej len „navrhovateľ“) na preskúmanie rozhodnutia V. (ďalej aj „výbor“) sp. zn. VP/94/06-K z 29. januára 2007 (ďalej aj „namietané rozhodnutie“) podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“) v spojení s § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde.

Z návrhu vyplýva, že namietaným rozhodnutím uložil výbor navrhovateľovi ako verejnému funkcionárovi [čl. 3 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 1 písm. zj) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu] pokutu v sume 47 500 Sk, pretože porušil povinnosť podať do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch (ďalej aj „oznámenie“). Táto povinnosť preňho vyplývala z ustanovenia čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

V podanom návrhu navrhovateľ namieta, že si povinnosť uloženú ustanovením čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, a to predloženie oznámenia príslušnému orgánu v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie, splnil včas.

Podľa názoru navrhovateľa sa výbor v prvom rade nevysporiadal so špecifickou situáciou jeho prípadu, ktorá súvisí s interpretáciou zákonného ustanovenia určujúceho začiatok zákonnej lehoty na podanie oznámenia, ktorou je skutočnosť „*ujatia sa výkonu verejnej funkcie*“.

Navrhovateľ sa domnieva, že v jeho prípade «vymenovanie do funkcie orgánom na to príslušným nebolo a nemohlo byť totožné s ujatím sa výkonu funkcie samotným nominantom, bolo len jeho zákonným (objektívnym dispozičným) predpokladom, ktorý založil možný začiatok funkčného obdobia nominanta, pričom na riadne „ujatie sa výkonu funkcie“ mali byť splnené ďalšie zákonné podmienky».

Podľa vyjadrenia navrhovateľa na to, aby sa ako príslušný verejný funkcionár mohol riadne ujať výkonu svojej funkcie, musel splniť súčasne dve podmienky, a síce byť vymenovaný do uvedenej funkcie P. (ďalej len „FNM SR“) a súčasne sa stať zamestnancom FNM SR, čiže uzatvoriť pracovnú zmluvu „znejúcu na danú funkciu s dohodnutým určitým dátumom nástupu do práce, t.j. so stanovením dňa začatia vykonávania určenej funkcie, čo je rovné aj ujatiu sa výkonu verejnej funkcie“.

Navrhovateľ zároveň upozorňuje na skutočnosť, že aj v prípade, ak by bol za začiatok uvedenej zákonnej lehoty (za moment ujatia sa verejnej funkcie) považovaný dátum jeho vymenovania P., teda 18. august 2006, bola stanovená lehota z jeho strany zachovaná. V takomto prípade totiž koniec lehoty (ktorá má podľa názoru navrhovateľa charakter procesnej lehoty) pripadol na 17. september 2006, teda na nedeľu, a posledným dňom lehoty bol najbližší nasledujúci pracovný deň, to znamená 18. september 2006. V uvedený deň navrhovateľ oznámenie odovzdal orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, Slovenskej pošte, a. s.

V závere navrhovateľ odôvodňuje svoj návrh aj skutočnosťou nedodržania lehoty na prijatie rozhodnutia zo strany samotného výboru (čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu). Navrhovateľ sa domnieva, že z tohto dôvodu mal výbor „konanie skončiť pre zmeškanie zákonnej lehoty pre rozhodovanie vo veci“.

Na základe všetkých uvedených skutočností navrhovateľ žiada, „aby Ústavný súd Slovenskej republiky preskúmal a následne zrušil Rozhodnutie V., č.r. VP/94/06-K zo dňa 29.januára 2007 podľa ustanovenia § 73b ods. 3 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky a konaní pred ním“.

K návrhu navrhovateľa sa vyjadril výbor prostredníctvom svojho predsedu podaním sp. zn. VP/94/06-K z 15. augusta 2007, ku ktorému pripojil aj originál príslušného na vec sa vzťahujúceho spisu. Vo vyjadrení uviedol, že k svojmu rozhodnutiu, ktoré považuje za „*vecne správne*“, dospel na základe úplne zisteného skutkového stavu, pričom argumentuje tým, že si v predmetnej veci vyžiadal okrem stanoviska navrhovateľa aj vyjadrenie a podklady od predsedu P. FNM SR. Súčasťou tohto vyjadrenia z 19. decembra 2006 je aj menovací dekrét navrhovateľa, v ktorom je explicitne uvedené, že „*začiatok výkonu funkcie je dňom 18. augusta 2006*“. Na základe uvedených skutočností považuje výbor tento dokument «*za jediný relevantný dôkaz osvedčujúci termín „ujatia sa funkcie“.*» Výbor ďalej na podporu tohto tvrdenia uvádza, že predseda výkonného výboru FNM SR vo svojom liste zo 14. februára 2007 uviedol, že navrhovateľ „*mal mesačnú mzdu v súvislosti s novou funkciou upravenú od 18. augusta 2006*“, čo podľa názoru výboru potvrdzuje, že funkciu člena výkonného výboru FNM SR vykonával od tohto dňa.

V súvislosti s navrhovateľom namietaným nedodržaním lehoty na vydanie rozhodnutia (čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu) výbor uviedol, že „*že je to výhrada skutkovo opodstatnená, ale právne nerelevantná, keďže ide o lehotu poriadkovú*“, pričom nedodržanie lehoty odôvodnil časovou náročnosťou konania.

Podaním doručeným ústavnému súdu 21. septembra 2007 prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu doplnil navrhovateľ svoju argumentáciu, obsiahnutú v návrhu zo 7. mája 2007, reagujúc na vyjadrenie výboru z 15. augusta 2007. Navrhovateľ uviedol: «*Výbor NR SR pre NF opakovane nedoceňuje význam tej zásadnej skutočnosti, že menovací dekrét za člena Výkonného výboru FNM SR mi bol predložený (originálne, t.j. prvý krát) dňa 21.08.2006. Vtedy som až mal možnosť zoznámiť sa s jeho znením a obsahom, a rozhodnúť sa, či menovanú funkciu príjmem alebo neprijmem. Tým, že som podpísal prevzatie menovacej listiny som dal originálne najavo osobnú vôľu a učinil som originálny právny akt prijatia do funkcie. Pred týmto gestom a právnym aktom (prevzatia menovania do funkcie), ktoré sa preukázateľne udialo 21.08.2006 som sa nijako nemohol*

„ujat' výkonu funkcie“ verejného funkcionára. Iný výklad týchto skutočností je účelovým zahmlievaním skutočností.»

Podľa vyjadrenia navrhovateľa výbor *«prezentuje zásadne nesprávny názor, že podľa neho jediným relevantným dôkazom osvedčujúcim termín „ujatia sa funkcie“ má byť časť textu menovacieho dekrétu, že „začiatok výkonu funkcie je dňom 18. augusta 2006“.*» Navrhovateľ sa domnieva, že takýto názor *„úplne ignoruje postupnosť a význam ďalších súvisiacich skutočností“.* Za takúto skutočnosť považuje navrhovateľ to, že boli *„privedené“* relevantné dôkazy o tom, že menovací dekrét za člena výkonného výboru FNM SR prevzal a ako člen začal konať až 21. augusta 2006. Ďalšou je podľa jeho názoru tá skutočnosť, že menovací dekrét založil len právny predpoklad pre vymenovanie za člena výkonného výboru FNM SR a dátum, od ktorého môže byť daná funkcia vymenovanou osobou vykonávaná. Na tomto mieste navrhovateľ zdôrazňuje: *„nie je to však to isté, ako kedy sa reálne začala daná funkcia vykonávať (čo je zasa preukázateľné až následnými aktami dňa 21.08.2006). Dátum a akt, kedy a ako menovaná osoba začala funkciu reálne vykonávať je možné ale aj dôvodne potrebné neprotirečivo a v integrálnej (kauzálnej) súvislosti stotožniť s dátumom ujatia sa výkonu funkcie (prevzatie menovania a konanie v mene funkcie) .“*

Navrhovateľ sa tiež vyjadril aj k tvrdeniu a súvisiacim argumentom výboru, že mal mať upravenú mzdu od 18. augusta 2006, čo výbor považoval za dôkaz o tom, že predmetnú funkciu vykonával od uvedeného dňa. Navrhovateľ uviedol, že toto tvrdenie nie je pravdivé, pretože z obsahu jeho pracovnej zmluvy zjavne vyplýva, že nárok na mzdu za vykonávanú funkciu mu vznikol 1. septembra 2006, pričom k tomuto tvrdeniu pripojil na to nadväzujúce argumentačné stanovisko: *«Zo systémového hľadiska je však zaujímavé, že tu Výbor NR SR pre NF pripustil za argumentačne a vecne dôležité (keď malo ísť o vylepšenie svojej dôkaznej argumentácie) všimnúť si a pomyslné pridať váhu dôkazu („nespornosť“) skutočnosti, keď (t.j. dátumu kedy) by naozaj malo dôjsť k „úprave“ mzdy – čo je však vo všeobecnosti rovno (rovnoznačne) to isté ako pridať váhu skutkového dôkazu dňu, kedy mzdu originálne prvý krát poberal inštalovaný verejný funkcionár, vymeranú a poskytovanú zamestnávateľom presne za obdobie vykonávania funkcie, t.j. presne od jej skutočného*

(skutkového) začiatku. K tomu opakovane zdôrazňujem, že mzdu som poberal presne podľa znenia uzavretej Pracovnej zmluvy – a to odo dňa 01.09.2006 (a nie od 18.08.2006 ako tvrdí nesprávne Výbor). Máme za to, že Výbor sa tak mimovoľne názorovo priblížil a priklonil na našu stranu dôvodení a argumentácie, t.j. rozhodujúci pre posudzovanie ujatia sa funkcie je akt jej formálneho prijatia, zavŕšený konaním v mene a v rozsahu funkcie, resp. dohodou zamestnávateľa a zamestnanca (funkcionára), kedy tento začne z titulu funkcie konať. Ideálnym a prakticky perfektným prípadom je, keď o tomto dátume pojednáva uzavretá Pracovná zmluva a zmluvné strany sa ňou aj priamo riadia.»

V závere vyjadrenia sa navrhovateľ opätovne vrátil k otázke nedodržania lehoty na vydanie rozhodnutia zo strany výboru a uviedol, že pokiaľ lehoty stanovené ústavným zákonom majú mať rôzny (procesný) význam pre orgán a verejného funkcionára, „*takáto legislatíva je pre bežnú prax diferenciatná, diskriminačná a zmätočná*“.

II.

Z obsahu návrhu vrátane jeho príloh, z vyjadrenia výboru, z vyjadrenia navrhovateľa, ako aj z obsahu predložených listinných dôkazov obsiahnutých v spise týkajúcom sa konania vedeného výborom proti navrhovateľovi ústavný súd zistil nasledovný skutkový stav, relevantný pre posúdenie veci:

Navrhovateľ sa stal verejným funkcionárom na základe uznesenia P. FNM SR z 18. augusta 2006, ktorým bol vymenovaný do funkcie.

Navrhovateľ podal oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu adresované výboru na pošte K. 18. septembra 2006.

Výbor na svojej 4. schôdzi uznesením č. 44 zo 16. októbra 2006 podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu začal proti navrhovateľovi konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov pre nesplnenie povinnosti podať do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie podľa čl. 7

ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Uvedenú skutočnosť oznámil výbor navrhovateľovi listom z 20. októbra 2006 doručeným 27. októbra 2006, v prílohe ktorého mu zaslal predmetné rozhodnutie a zároveň ho vyzval, aby sa k veci vyjadril.

Navrhovateľ sa vyjadril listom z 31. októbra 2006, v ktorom uviedol: «Dňa 18.8.2006 P. na svojom zasadnutí vymenovalo do funkcie člena Výkonného výboru FNM SR 10 členov. Dňa 22.8.2006 podal demisiu predseda VV FNM SR p. Ing. H. do rúk predsedu NR SR p. P. Svojím vzdaním sa znefunkčnil činnosť VV FNM SR. Stretnutie členov VV FNM SR sa uskutočnilo až po vymenovaní nového predsedu VV FNM SR (Národnou radou SR 5.9.2006). 11.09.2006 sme prevzali „pracovnú zmluvu“, kde v bode I. vznik pracovného pomeru – č. 1. „Zamestnanec sa prijíma na základe menovania P. FNM SR zo dňa 18.8.2006 do pracovného pomeru dňom 1.septembra 2006.“ K danej pracovnej zmluve bola vypracovaná dohoda o zmene pracovných podmienok (zo dňa 19.9.2006) v časti I – vznik pracovného pomeru, bod 1 – zamestnanec sa zaraďuje do funkcie: riaditeľ Sekcie Sledovania pohľadávok FNM SR. V pracovnom poriadku FNM SR v čl. VII. „vznik pracovného pomeru“ v bode 3. sa uvádza: Pracovný pomer člena výkonného výboru vznikne na základe pracovnej zmluvy až po ich vymenovaní P. fondu – zákon č. 92/91 Zb., § 32 ods. 1 v znení neskorších predpisov a čl. 9 Štatútu fondu. V zmysle štatútu FNM SR, ktorý bol schválený NR SR v čl. 4 sa hovorí,„... Všetci členovia VV sú zamestnancami fondu.“ Lehotu na podanie oznámenia o funkcii, zamestnaní, činnosti a majetkových pomeroch v zmysle čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie som dodržal, nakoľko som túto zákonnú povinnosť oznámil NR SR – výboru pre nezlučiteľnosť funkcií dňa 18. septembra 2006 (podací lístok). Z tejto príčiny žiadam, aby začaté konanie voči mojej osobe bolo ukončené z dôvodu dodržania horeuvedených zákonov.»

Rozhodnutím sp. zn. VP/94/06-K z 29. januára 2007 výbor konštatoval, že navrhovateľ ako verejný funkcionár – člen výkonného výboru FNM SR porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že nepodal písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 uvedeného ústavného zákona v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie. V odôvodnení svojho rozhodnutia výbor okrem iného

uviedol: „(...) verejný funkcionár Ing. L. N., člen V. nepodal predmetné oznámenie v súvislosti s ujatím sa funkcie verejného funkcionára v lehote uvedenej v ústavnom zákone (oznámenie mal podať do 16.9.2006 a podal ho 18.9.2006)“.

V odôvodnení svojho rozhodnutia reaguje výbor aj na obranu navrhovateľa a v tejto súvislosti uvádza: „Dotknutý verejný funkcionár vo svojom vyjadrení zo dňa 31.10.2006 namieta správnosť údajov, kedy sa ujal verejnej funkcie. Nepopiera, že bol zvolený do verejnej funkcie dňa 18.8.2006, avšak tvrdí, že funkcie sa ujal až dátumom, kedy vznikol jeho pracovný pomer, t.j. dňa 1.9.2006. V nadväznosti na to tvrdí, že predmetné oznámenie podal teda v 30 dňovej lehote (18.9.2006)“. Výbor argumentáciu navrhovateľa posúdil ako „účelovú“, pričom uviedol: „Výbor dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že obrana verejného funkcionára nie je právne relevantná, keďže ústavný zákon nepodmieňuje výkon funkcie výkonom pracovného pomeru a nie je možné počítať začatie lehoty inak, ako je uvedené v ústavnom zákone.“

Rozhodnutie výboru sp. zn. VP/94/06-K z 29. januára 2007 bolo navrhovateľovi doručené 10. apríla 2007.

III.

Podľa relevantnej časti čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejný funkcionár povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie ...

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. zj) v spojení s čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejným funkcionárom aj člen výkonného výboru FNM SR. Tento verejný funkcionár podáva písomné oznámenie určenému výboru Národnej rady Slovenskej republiky [čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu].

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu začne výbor konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len

„konanie“) z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“).

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1.

Podľa § 73b ods. 1 zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Navrhovateľ vo svojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru namieta, že z jeho strany nedošlo k porušeniu povinnosti podať oznámenie do 30 dní od ujatia sa verejnej funkcie. Taktiež namieta, že výbor nedodrжал lehotu podľa čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, keďže nerozhodol do 60 dní od začatia konania.

Z ustanovenia § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení so štvrtou vetou čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že predmetom konania o preskúmaní rozhodnutia vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, v rámci ktorého plní ústavný súd funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu výboru, je výlučne posúdenie konania verejného funkcionára z hľadiska jeho konformnosti s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Tomu zodpovedá aj zákonná úprava rozhodovania ústavného súdu v tomto konaní - zrušenie napádaného rozhodnutia výboru (ak senát ústavného súdu po jeho preskúmaní zistí, že konanie verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu), alebo potvrdenie rozhodnutia výboru (ak po jeho preskúmaní

dospeje senát ústavného súdu k záveru, že konanie verejného funkcionára bolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu).

Ústavný súd sa pri preskúmaní namietaného rozhodnutia výboru obmedzil iba na posúdenie otázky, či navrhovateľ ako verejný funkcionár porušil svoju povinnosť vyplývajúcu z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať do 30-tich dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, príslušné písomné oznámenie.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa týkajúcu sa procesného postupu výboru v súvislosti s nedodržaním lehoty na vydanie rozhodnutia (čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu), ústavný súd zistil, že v predmetnom konaní došlo k prekročeniu 60 – dňovej lehoty (konanie začaté 16. októbra 2006, rozhodnutie vydané 29. januára 2007). Napriek tomu ústavný súd k tejto otázke iba opätovne konštatuje, že v danom prípade v relevantnej právnej úprave absentuje úprava následkov prekročenia tejto lehoty, jej uplynutie sa nespája so žiadnymi sankčnými účinkami, ide teda o poriadkovú lehotu, prekročenie ktorej nemá za následok stratu oprávnenia výboru rozhodnúť vo veci (podobne IV. ÚS 3/07, III. ÚS 25/07).

Navrhovateľ mal podľa rozhodnutia výboru sp. zn. VP/94/06-K z 29. januára 2007 porušiť povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že ako verejný funkcionár – člen výkonného výboru FNM SR nepodal písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 uvedeného ústavného zákona v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie.

Právnou skutočnosťou určujúcou začiatok lehoty stanovenej čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je „ujatie sa výkonu verejnej funkcie“ verejným funkcionárom.

Sporným momentom prerokúvanej veci je posúdenie otázky počítania lehoty na podanie oznámenia podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, ako aj

určenie okamihu, kedy došlo k právnej skutočnosti „ujatia sa výkonu verejnej funkcie“, ktorá určuje začiatok tejto lehoty.

Navrhovateľ vo svojom podaní ústavnému súdu z 21. septembra 2007 nad rámec svojich predchádzajúcich tvrdení uviedol ako dôležitú okolnosť to, že „*menovací dekrét za člena výkonného výboru FNM SR prevzal a ako člen začal konať až dňa 21. augusta 2006*“ a túto okolnosť spojil so svojím názorom, že až týmto dňom sa ujal výkonu funkcie člena výkonného výboru. Vzhľadom na to, že v konaní pred ústavným súdom sa táto skutočnosť (moment prevzatia menovacieho dekrétu) nepreukázala, ústavný súd sa touto argumentáciou navrhovateľa už ďalej meritórne nezaoberal.

Pokiaľ ide o posúdenie otázky počítania lehoty na podanie oznámenia podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, je podľa názoru ústavného súdu potrebné prihliadať k povahe a účelu uvedenej lehoty. Ústavný zákon o ochrane verejného záujmu totiž neobsahuje ustanovenia upravujúce pravidlá počítania ním stanovených lehôt.

Zmyslom a účelom ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií ktorý, spočíva v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom ich funkcie.

V záujme tohto cieľa uvedený ústavný zákon ukladá verejným funkcionárom (najmä v čl. 4, 5, 6 a 8) rôzne povinnosti a obmedzenia týkajúce sa vlastného výkonu verejnej funkcie alebo výkonu činností, funkcií a zamestnaní nezlúčiteľných so zastávanou verejnou funkciou. Na druhej strane čl. 7 (ale napr. aj čl. 8 ods. 5, 6 a čl. 9 až 11) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu konštituuje mechanizmus kontroly dodržiavania uvedených povinností a obmedzení, v rámci ktorého je verejným funkcionárom okrem iného uložená povinnosť vykonať v stanovenej lehote určitý úkon (podať v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1). S uplynutím uvedenej lehoty nie je bezprostredne spojený vznik, zmena ani zánik právnych vzťahov priamo sa

týkajúcich vykonávanej verejnej funkcie, resp. činností, funkcií a zamestnaní nezlúčiteľných so zastávanou verejnou funkciou.

Z hľadiska účelu a charakteru možno preto lehotu ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu považovať za lehotu procesnoprávnu. Zároveň je z textu príslušnej právnej normy zrejmé, že ide o lehotu určenú podľa dní.

Podľa názoru ústavného súdu je potrebné medzeru citovaného zákona v otázke pravidiel pre počítanie určenej lehoty preklenúť použitím analógie legis, a teda použiť obvyklú, v tejto otázke prevažujúcu právnu úpravu. Toto stanovisko opiera ústavný súd o princíp právnej istoty, v zmysle ktorého sa navrhovateľ mohol dôvodne domnievať, že orgán štátnej moci aplikujúci právny predpis vyplní jeho medzeru spôsobom v praxi aplikácie práva obvyklým, a síce už spomínanou analógiou zákona. Komparáciou najdôležitejších hmotnoprávných a procesnoprávných predpisov sa možno dopracovať k jednoznačným pravidlám počítania procesných lehôt (porovnaj § 122 Občianskeho zákonníka, § 57 Občianskeho súdneho poriadku, § 136 Trestného zákona, § 63 Trestného poriadku, § 27 Správneho poriadku, § 13 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov). V zmysle týchto zásad do plynutia procesnej lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Procesná lehota je zachovaná aj vtedy, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na príslušnom orgáne, ktorému je určený alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Otázku interpretácie pojmu „ujatie sa výkonu verejnej funkcie“ už ústavný súd judikoval a ďalej zotrúva na tomto stanovisku (III. ÚS 24/07), v zmysle ktorého okamihom ujatia sa výkonu verejnej funkcie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je potrebné rozumieť deň, keď sa verejný funkcionár ujal svojej verejnej funkcie *de iure*, teda deň, v ktorom v zmysle príslušných právnych predpisov verejný funkcionár nadobudol oprávnenia a povinnosti (právny status) spojené s výkonom verejnej

funkcie. V zmysle § 35 bod č. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov bol právny status navrhovateľa konštituovaný vymenovaním P. FNM SR, preto je potrebné v jeho prípade za okamih ujatia sa výkonu verejnej funkcie považovať dátum prijatia uznesenia P. FNM SR, ktorým bol do verejnej funkcie menovaný (18. august 2006).

Aplikujúc uvedené závery na zistený skutkový stav ústavný súd konštatuje, že navrhovateľ sa výkonu verejnej funkcie ujal 18. augusta 2006, v dôsledku čoho prvým dňom lehoty na podanie oznámenia, ktorá mu začala plynúť, bol 19. august 2006. Posledný deň uvedenej lehoty pripadol na 17. september 2006, ktorý bol dňom pracovného pokoja (nedeľa). V zmysle už citovaných zásad počítania procesných lehôt sa stal posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, teda pondelok 18. septembra 2006. Navrhovateľ podal oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu adresované výboru na poštovú prepravu v uvedený deň - 18. septembra 2006, a zachoval tak zákonom určenú procesnú lehotu.

Ústavný súd teda dospel k záveru, že navrhovateľ neporušil svoju povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch. V súlade s § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení so štvrtou vetou čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu preto rozhodnutie výboru sp. zn. VP/94/06-K z 29. januára 2007 týmto nálezhom zrušil.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2007